

Fricz Tamás - Túlzott (az) ellenzék

2013 június 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A sok más mellett van egy olyan sajátos hungarikumunk, aminek nem igazán örülhetünk. Ez nem más, mint a minimális nemzeti összetartást sem felvállaló baloldali politikai ellenzék.

Mindez látványosan megmutatkozott az utóbbi napokban, különösen annak kapcsán, hogy [hazánk végre](#)

[megkapta az Európai Bizottságtól a „zöld lámpát”,](#) aminek alapján június 21-én minden bizonnyal kikerülünk a túlzottdeficit-eljárás alól, amelybe az EU-ba való belépésünk óta rögtön belekerültünk, és azóta sem tudtunk kikerülni belőle.

Szögezzük le: ez egyértelmű és nyilvánvaló sikere az Orbán-kormánynak, méghozzá nemcsak hazai, hanem európai viszonylatban is, hiszen az EU-tagországok azon kisebbségébe – ha tetszik „elit csoportjába” – kerülhetünk bele, amelyeket már nem nyom az eljárás terhe. Magyarország megítélése ettől kezdve látványosan javulhat, s mindez megteremtheti a gazdasági növekedés lehetőségét is a következő időszakban. S ez pedig a kormány teljesítményén keresztül az egész országnak jó, ez az ország sikere egyben, beleértve annak minden szegmensét, bal- és jobboldalát egyaránt.

Sokat jártam Németországban, Ausztriában, s megfigyelhettem: a mindenkori parlamenti ellenzék mindig elismerte a kormányzat valós teljesítményét és sikereit, nem „fikázta” azt, mert úgy érezte, hogy ez a teljesítmény egy ország, egy nemzet teljesítménye, amelynek ők is a tagjai, s így a sikereknek örülniük kell, mert ha nem tennék, úgy ténnetlen, hogy ők a nemzet ellenségei. Másképpen fogalmazva: úgy ténnetlen, hogy nem kívánnak a nemzet közösségéhez tartozni.

Ehhez képest [mit volt képes reagálni Bajnai Gordon Együtt 2014-e a Párbeszéd Magyarországgal karöltve?](#) Írd és mondd annyit, hogy a kormány kegyetlen és embertelen gazdaságpolitikájával kerültünk ki az eljárás alól.

Kegyetlen és embertelen gazdaságpolitika – mondja a „libás” Bajnai Gordon. Ez azért sajátos, mondhatnám, kissé pikáns. Ebből bizony az következik logikusan, hogy a Bajnai Gordon által tulajdonolt Wallis cégcsoport [Hajdú-Bétes ámokfutása, a Hajdú-Bét tönkretétele](#), ötszáz libatenyésztés egzisztenciális tönkremenetele – ami néhányak öngyilkosságához vezetett – lenne a „kegyes” és „emberséges” gazdaságpolitika.

Sőt, bizonyára az a kegyes és emberséges gazdaságpolitika, amit Bajnai Gordon miniszterelnökként folytatott: a táppénz csökkentése, a gáz- és távfűtési támogatások szűkítése, a lakásvásárlási támogatás eltörlése, a 13. havi nyugdíj és a közalkalmazotti bér megszüntetése stb. S bár furcsa, hogy az ilyen nyilatkozatok után nem szakad le az ég, még ennél is súlyosabb látni, hogy a Bajnai-féle pártszövetség az ország, a nemzet sikeréből látványosan kivonja magát, akárcsak a Demokratikus Koalíció.

Ehhez képest az MSZP, bár fogcsikorgatva, de azért jó hírként értékelte a túlzottdeficit-eljárás alól való kikerülésünk lehetőségét, igaz, Szanyi kapitány hozzátette, mindez a szegények rovására történt. (Utóbbi mondás is elképesztő, hiszen amíg az MSZP-kormányok mindig alázatosan követték az EU–IMF–Világbank döntéseit a lakosságot érintő, megszorításokat előíró követelményeit, addig az Orbán-kormány éppen arra törekedett, hogy a lakosság helyett a nagy cégek és a bankok vállaljanak többet a terhekből.)

De ezen túl a szocialisták esetében sem jobb a helyzet, hiszen ?k azok, akik az EU-ban, az Európai Parlamentben többször is kezdeményez?i voltak a saját országuk elleni eljárások megindításának és elítél? határozatok elfogadásának, élükön Göncz Kingával és Tabajdi Csabával.

Éppen a napokban írt arról egy hetilapban Navracsics Tibor, hogy az általunk sokszor lesajnált Romániában kormányzat és ellenzék között létezik a nemzeti minimum. Amikor ugyanis az Európa Tanács közgy?lése [a Ponta-kormány](#) alkotmányos jogsértéseit vizsgálta, az ottani román kormánypárti és ellenzéki képvisel?k együttesen adtak ki nyilatkozatot arról, hogy köszönik szépen, de hazájukban nincs semmi baj a demokráciával, s ha van, akkor azt majd ?k otthon egymás között megoldják.

Ehhez képest mit ír Orbán Viktor 50. születésnapja alkalmából [Braun Róbert szocialista párttag](#) (tudják, ? volt Simor András korábbi MNB-elnök egyik tanácsadója, ráadásul úgy, hogy közben belépett az MSZP-be, megsértve ezzel minden létez? etikai szabályt)? A következ?ket: „mi képviseljük a nemzetet” – és nem Orbán és a jobboldal, teszem hozzá –, „mi képviseljük a haladást”, „mi képviseljük a felemelkedést”, „mi képviseljük az együttm?ködést...”. S a konklúzió: „Orbánnak és az orbánizmusnak mennie kell, hogy mi maradhassunk itthon és Európában.” Na ja, és nemzetközivé lesz holnapra a világ!

Nos, ez így nem fog menni, gyerekek. A braunróbertizmus – ami az MSZP részét képezi, a Bajnai–PM csapatról pedig fentebb már szoltam – szétszabdalja a nemzetközösséget. Ha egy országban nincs meg a mindenkori minimális tisztelet akár a nekünk nem tetsz? miniszterelnökkel szemben is, akkor az a nemzetközösséget veszélyezteti.

Csak azt tudom mondani ennek a baloldali ellenzéknek, amit Virág elvtárs mondott: nehéz, nagyon nehéz. Veletek.

Fricz Tamás - mno.hu

Ajánló

